

Tarja Jaakkola – Kuka, Mitä, Hä?

Olen kaksikymppinen (kuten Wallen Tomppakin vuosikokouksessa kertoi olevansa ;-) ) työnhupakko nimeltä Tarja ”Pekka” Jaakkola Lounais-Hämäläisestä Tammelan kylästä. Työkseni viimeiset 20 vuotta olen tehnyt kaikenmoisia puutarha-alan hommia, lähinnä pihasuunnitelmia ja puutarhapuolen konsultointi- ja opetuskeikkoja. Viime vuoden syksyllä kuitenkin heittäydyin taas pitkästä aikaa opiskelijamaailmaan ja aloitin erä- ja luonto-oppaan koulutuksen Eerikkilässä, josta tarkoitukseni olisi valmistua elokuussa 2013 erä- ja luonto-oppaan ammattiin. Kulunut puoli vuotta kuuluu taatusti elämäni parhaimpiin aikoihin – yli puolet opiskeluajasta kun vietetään luonnossa tehden kaikenlaista erästelyyn liittyvää. Ja parhaat retket on vasta tulossa – esim. neljä viikkoa työharjoittelua Lapissa, jossa minua odottaa 250 innokasta Husky -koiraa... tai vajaan viikon mittainen kanoottiretki Jongunjoelle...

Kotona minulla on kaikenkarvainen pesue koiria ja ihmisiä; 7- ja 10 -vuotiaat ringetteä pelaavat tytöt, heidän työhullu isänsä ja kolme uroskoiraa, jotka kaikki luulevat olevansa tämän perheen kuninkaita. Luulevat!

Leikkimielinen koirapiirien lempinimeni tulee vanhimman koiramme Pekan mukaan. Pekka on kohta 5 -vuotias bretoni, joka taatusti tietää mitä perkele tarkoittaa... Kovapäinen kaveri, joka viime syksynä (ehkä) lopultakin tajusi, että ihminen on se joka määrää, ja seisoi isännälleen kaksi teertä Suomussalmen metsästyssreissulla... Äijä!

Keskimmäinen uroskoira on nimeltään Otto, 4 -vuotias sekarotuinen (labradorinnoutaja-bretoni-pointteri) koiruus, jolle muutama viikko sitten myönnettiin kuninkaan arvo peuranmetsästyksen saralla – jälkikoira siis... Hyväluontoinen ja verenheimoinen!

Pahnanpohjimmainen on Kane (Morgan Kane), maaliskuussa 2 -vuotias picardienspanieli, jolle olimme suunnitelleet suuren ja mahtavan astujan roolia, mutta joka sittemmin jäi kivespuoliseksi reppukoiraaksi, lempeäluonteinen ja mahtavapakarainen suojuoksija... Kielisuudelmien mestari Ranskanmaalta!

Niin, ja metsästyskoiria meillä on ollut vuodesta 1996 saakka, jolloin meille haettiin ensimmäinen tolleri, Ville, Kuopiosta. Sittemmin pesueemme kasvoi englanninsettereillä Tiki ja Pate, sekä Villen äipällä Tilliäisellä, kaikki nyt jo edesmenneitä mahtavia tyyppejä... Aina pesueeseemme on kuitenkin kuulunut kolme tai neljä koiraa – ilman ei osaa ihminen olla!

Ja hullu kun ihminen on niin työt ja harrastukset käyvät käsi kädessä; vapaa-aikana harrastamme metsänhoitoa ja puutarhanhoitoa, metsästystä, sekä koiria erinäisissä yhteyksissä ja yhdistyksissä. Olenpa paikallisen eläinsuojeluyhdistyksen nuorisotoiminnan vastaavakin... Mutta kun sohvalla ei osaa maata (paitsi hyvän kirjan kanssa), niin ei vaan osaa... Hullu mikä hullu siis!